

punktā minēto Uzraudzības komiteju, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta trešo teikumu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 1. punkta noteikumiem ir pienākums vienoties par to, kuras tiesas kompetencē ir izlemt pieteikumus par Uzraudzības komitejas lēmumiem un, pamatojoties uz kādām tiesībām, šāds pieteikums ir jāizlemj?

2.2. Ja atbilde uz 2.1. punktā uzdoto jautājumu ir apstiprinoša, bet attiecīga vienošanās nepastāv, vai tas, ka pieteikumu par Uzraudzības komitejas lēmumu izlemj tās dalībvalsts tiesa, kuras pilsonis ir pieteicējs, pamatojoties uz šīs valsts tiesībām, atbilst Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006 63. panta 2. punktam?

(¹) Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210, 25. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Regulas (EK) Nr. 1783/1999 atceļšanu (OV L 210, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 11. aprīlī — Eiropas Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-178/13)

(2013/C 156/40)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — I. Koskinen un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, attiecībā uz pašnodarbinātiem autovadītājiem nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/15/EK par darba laika organizāciju personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (¹), prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Somijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2002/15/EK 2. panta 1. punktā, 3.-7. un 11. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš ir beidzies 2009. gada 23. martā.

(¹) OV L 80, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 12. aprīlī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-188/13)

(2013/C 156/41)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Rous un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Komisijas 2011. gada 1. marta Direktīvu 2011/18/ES (¹), ar ko izdara grozījumus II, V un VI pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā, vai katrā ziņā neinformējot par to Komisiju, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šīs pašas direktīvas 2. pantu;

— piespriest Slovēnijas Republiku atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2011. gada 31. decembrī.

(¹) OV L 57, 21. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 13. marta rīkojums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta: Francijas Republika, Rumānija, Nīderlandes Karaliste, Slovākijas Republika

(Lieta C-148/12) (¹)

(2013/C 156/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 138, 12.5.2012.